

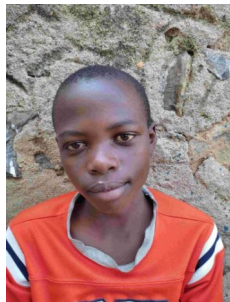

Pozdravujem Vás, pán profesor a všetkých ostatných.

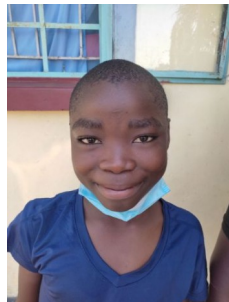
Píšem Vám report z projektu Filipa Neriho z Kisumu - Keňa za mesiace máj a jún 2021. Počas týchto dvoch posledných mesiacov sme mali v centre okolo 12 - 13 chlapcov. Začiatkom mája sa nám konečne otvoril posledný semester najdlhšie trvajúceho školského roka v histórii tejto krajiny. Do školy sa nám podarilo dostať ďalších 4 chlapcov. Počas tohto času k nám zavítali piati noví chlapci. Rooney 13, Brian 15, Paul 16, Mike 10 a posledný chlapec Zedy 13, ktorý ale dlho nezostal.

Mike 10r

Paul 15r

Roony 13r

Zedy 13r

Prvým chlapcom, ktorý nastúpil do školy je Raimond Wanama, 16 rokov. Aj keď je tento chlapec už trochu starší, nebol to žiaden problém. Nastúpil do 6. triedy v škole menom Bar Union primary school. Je to trošku iný chlapec a bolo to vidieť. Hneď po prvej skúške v škole skončil na prvom mieste a dostal 453 bodov z 500. Učitelia si ho rýchlo obľúbili a dúfajú, že škole prinesie dobré výsledky. Umiestnili sme ho do náhradnej rodiny, kde býva jeden z našich chlapcov. Rodičia chlapca súhlasili, takže Raimond nám teraz môže všetkým dokázať, ako vie v škole usilovne študovať. Nie všetko však šlo podľa našich predstáv. Raimond je chytrý a dievčatám sa veľmi páči. Dokonca sa v triede oňho aj pobili. Zašlo to tak ďaleko, že som musel ísť k jeho náhradnej rodine na debatu. Raimond bol tiež potrestaný, a to rodičmi iného dievčaťa zato, že sa spolu dlho rozprávali. Trest bol vykonaný na kenský spôsob, takže to asi netreba opisovať.

Ďalší chlapec, ktorý nastúpil do školy je Jozef, trinásťročný. Jozef patrí do kategórie - extrémna chudoba. Žijú ako sa hovorí z rúk do úst. Mama mu zomrela a otec je v Nairobi, ten si potom zobral druhú ženu. Nikto si veľkú hlavu z chlapca nerobí, a tak to aj vyzerá. Jozef odišiel z domu ešte minulý rok v januári, a tak sa flákal hore-dole. Lepidlo

Raimond 16r

bolo jeho najlepší spôsob, ako na všetko zabudnúť. V centre sme ho mali takmer 5 mesiacov, z toho dvakrát utiekol na ulicu. Vedel sa tak sfetovať, že ani nevidel. Nakoniec mi raz zavola jeho otec, Jozefa som potom priviedol naspäť do centra a po asi dvoch týždňoch sme ho dali do 5. triedy. Jozef je veľmi slabučký, či v učení alebo fyzicky. Trpí na HIV, keďže sa narodil matke, ktorá má tiež toto ochorenie. Problém je, že lieky nejedol celé mesiace a jeho imunitný systém na tom nie je vôbec dobre. No, bude to mať veľmi ťažké, ale budeme sa zaňho modliť, lebo to je momentálne to, čo najviac potrebuje. Sú veci, ktoré sa dajú kúpiť - uniforma do školy, taška, písanky, nejaké oblečenie, ale na to, aby vydržal doma sú dôležité iné veci, nie kenské šilingy.

Posledný chlapec sa volá Haphri, má 12 rokov a nastúpil do 2. triedy. Do školy sme ho dali až na konci tretieho semestra, takže sa v druhej triede dlho nezdrží. Len cca 2 týždne. Jeho mama odišla pred pár rokmi a zo sebou si zobrala aj jeho sestru. Haphri zostal len s otcom. Otec si, ale rád vypije a to prináša do rodiny iba problémy. Tohto chlapca som zobral z ulice na konci januára. Bol vtedy v skupine asi 6

Joseph

chlapcov, ktorý sa oddávali fetovaniu lepu, Hamphri samozrejme tiež. Mali sme vtedy miesto v centre a on bol jediný, ktorý sa spýtal lámovou angličtinou, či môže ísť so mnou. Teraz sedí v druhej triede jeho bývalej školy. Samozrejme, kúpili sme mu všetky potrebné veci do školy a zaplatili sme jedlo aj v škole. Doma toho totižto tatko veľa nenavará, jedine niečo k večery, ale aspoň niečo.

Posledným chlapcom je Jucton Otieno, 15. Nastúpil do 5. ročníka. Jacton má oboch rodičov, vôbec sa oňho nestarajú, ani jeden nie je doma, bývajú zo starenkou. Písal som o ňom v poslednom reporte. Jacton má problém z kradnutím. Treba byť veľmi opatrný a dávať si veľký pozor, veď predsa, Zlý nikdy nespí :) . Dúfame, že ho tento pouličný zlozvyk čoskoro opustí. Tento mesiac, teda presne prvého mája, sme slávili Birmovku v kostole Sv. Jozefa. Po korona prestávke sa konečne mohla táto slávnosť uskutočniť. Z centra sme tam mali dvoch chlapcov. Eugina a Johna Raya. Keď sme sa vrátili, tak mi Eugine povedal: „Tak teraz už mám všetko! Krst, prvé sväté prijímanie a už aj birmovku. Čo ďalej?“ Tak už jedine ten sobáš, ale nato má ešte čas.

Jucton

V tomto čase, teda presne 26. mája, sme aj trošku oslávili deň nášho patróna Sv. Filipa Neriho, a tak isto aj narodeniny Johna Raya. Mali sme to aj so svätou omšou, ktorá bola obetovaná za Vás všetkých, ktorí nás podporujete a modlíte sa za nás.

V polovici mája sa skončilo aj pôsobenie nášho dobrodinca Timoteja Mikluščáka. Odletel na Slovensko po troch veľmi zmysluplne využitých mesiacov. Za tento čas strávený od domova v centre Filipa Neriho, mu veľmi pekne ďakujeme. Má v pláne sa vrátiť, tak len dúfame, že sa to všetko podarí. Počas tohto obdobia sa postaral aj o to, aby nám začala fungovať aj naša webová stránka „ stphilipnerikisumu.org „ ST.PHILIP NERI CHILDREN CENTER

V týchto časoch sa udiali aj smutné chvíle, naši dvaja chalani Steven Sikanga a Brian Omondi stratili mami. Mama Stevna mala 41 rokov a Brianova, ktorá zomrela počas jej tretieho pôrodu mala iba 36, chlapec prežil a momentálne je u sestier v sirotinci.

V našom centre sa udialo ešte veľa, ale myslím, že takto to bohato stačí, lebo by to bolo až príliš dlhé.

Týmto by som chcel poďakovať Vám, pán profesor a Univerzite sv. Alžbety za vašu podporu. Tak isto aj firme Hollen s.r.o, za jej finančnú podporu. Veľká vďaka patrí aj Vám všetkým ostatným, ktorí nás finančne, ale aj duchovne podporujete. Pán Boh zaplatí. **ĎAKUJEME.**

Na pohrebe mamy Stevna Sikangu

V chladku pozeram ako moji chlapci hrajú futbal.

Birmovanci Eugene and John Ray

Platíme školne v Bar union primary

Biskup birmuje birmovancov.

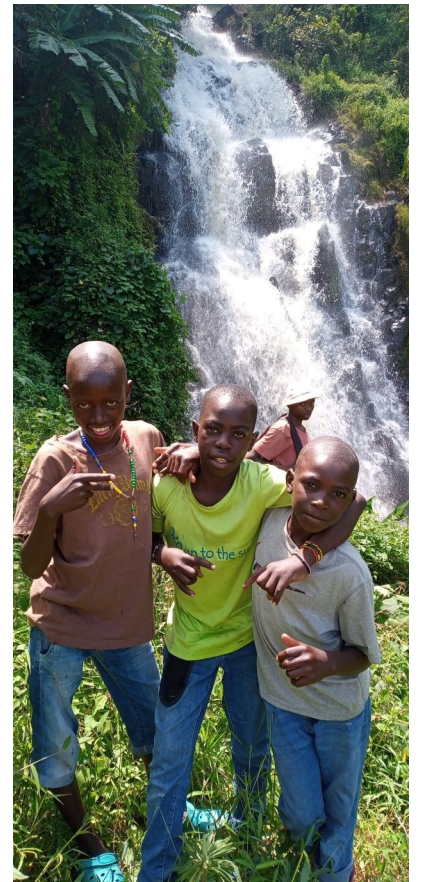
Robíme si novú lavičku vedľa nášho malého ihriska.

Den matiek.

Malaria z vysokou teplotou.

Vílet k vodopadam.

Holič Eugene.

Sviatok Filipa Neriho a narodeniny Johna Raya.

Auto zase v oprave.

Sviatok Filipa Neriho. 26. maja.

U krajčira .

Nedela na jazere Viktoria.

čistime dom.Premnožili sa nam blchy.

Nedelný outing.

Aj v takomto kostole ľudia slavili Turice.

Ked už učiteľ nevie kedy stačí :(.Takto prejavujú podaktorí učítelia svoju lasku k detom.

Denný ritual.Každý den nosíme jedlo pre našich chlapcov do školy.